Rada
Evropské unie

Brusel 9. června 2022
(OR. fr, en)

9937/22

Interinstitucionální spis:
2021/0428(COD)

JAI 834
FRONT 235
MIGR 182
COVID-19 116
SAN 370
TRANS 361
CODEC 864
COMIX 302

POZNÁMKA

Odesílatel:	Výbor stálých zástupců (část II)
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9713/22
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob – obecný přístup

1. Dne 14. prosince 2021 předložila Komise návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob („Schengenský hraniční kodex“)[1], spolu s posouzením dopadů[2].

2. Návrh je součástí širšího rámce, jehož cílem je zajistit silnější a odolnější schengenský prostor a zlepšit celkovou správu Schengenu, zejména revizi hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského acquis[3], který má být s konečnou platností schválen Radou (v rámci bodů A) na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci ve dnech 9. a 10. června 2022.

[1] Dokument COM(2021) 891 final.
[2] Pracovní dokument útvarů Komise, SWD(2021) 462 final.
[3] Dokument 8130/22.

3. Návrh na revizi „Schengenského hraničního kodexu“ (Schengenský hraniční kodex) se zaměřuje na čtyři hlavní oblasti. Za prvé posiluje právní nástroje, které mají členské státy k dispozici pro boj proti účelovému využívání migrantů na vnějších hranicích Unie. Za druhé tato revize vychází ze zkušeností z krize COVID-19 a vytvořením rámce na evropské úrovni se snaží poskytnout pevnější právní základ pro omezující opatření na vnějších hranicích v případě zdravotní krize. Za třetí, cílem navrhovaných nových ustanovení je upřednostňovat ve vztahu k vnějším hranicím alternativní opatření, zejména s ohledem na vyšší míru využívání technologických opatření. Touto revizí se zejména vytváří nový mechanismus pro předávání osob s neoprávněným pobytem mezi členskými státy. Současně Komise navrhla změnu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115 ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (dále jen „směrnice o navracení“), která členským státům umožní jednat o změně stávajících readmisních dohod, nebo sjednat nové readmisní dohody[4]. A za čtvrté, tato revize reaguje na přetrvávající hrozby v rámci schengenského prostoru tím, že modernizuje rámec pro znovuzavedení a prodloužení ochrany vnitřních hranic a poskytuje nové záruky pro zachování svobody pohybu a v článku 28 zavádí nový zvláštní mechanismus pro koordinaci opatření pro znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v případech, kdy se závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost dotýká několika členských států a ohrožuje celkové fungování schengenského prostoru.

4. O návrhu se začalo v Radě jednat za přítomnosti přidružených států během slovinského předsednictví dne 14. prosince 2021 v rámci Pracovní skupiny pro hranice. Jednání pokračovala během francouzského předsednictví na osmi zasedáních pracovní skupiny a na dvou zasedáních radů pro SVV[5].

---

[4] Úř. věst. L 348/98, 24.12.2008, s. 98–107.

[5] Evropský parlament jmenoval zpravodajkou paní Sylvii Guillaumeovou (S&D, FR).

Tato jednání vedla v rámci přípravných orgánů Rady ke zlepšení znění, zejména pokud jde o:

– vyjasnění pojmu účelového využívání migrantů zjednodušením definice a doplněním znění o opatření, která mohou členské státy v takovém případě přijmout. Rovněž byla zohledněna zvláštní situace Kypru;

– v článku 21a se reaguje na žádost členských států o flexibilitu, pokud jde o cestovní a zdravotní omezení, která mohou být uplatňována na vnějších hranicích, a to při respektování vnitrostátních pravomocí v oblasti zdraví. Kompromisní návrh předsednictví umožňuje při současném zachování kategorií osob vykonávajících nezbytně nutné cesty jejich vymezení během konkrétní krize. Členské státy mohou rovněž přijmout přísnější opatření týkající se zdravotních omezení, pokud nebudou mít negativní dopad na fungování schengenského prostoru. Došlo k vyjasnění situace, pokud jde o ustanovení týkající se tranzitních cestujících a příhraničních regionů;

– v článku 23a se vyjasnilo použití postupu přemístění mezi členskými státy upřesněním kritéria policejní spolupráce a vysvětlením dobrovolné povahy využití tohoto postupu, který je součástí dvoustranné spolupráce.

5. Pokud jde o rámec pro znovuzavedení a prodloužení ochrany vnitřních hranic, cílem návrhu Komise je reagovat na přetrvávající hrozby, jimž mohou členské státy čelit, a zároveň posílit procesní záruky. S cílem zajistit, aby toto opatření bylo krajním opatřením, se předsednictví zaměřilo na posílení těchto záruk:

– zvýšení objektivnosti kritérií a odůvodnění poskytnuté členskými státy v případě opětovného zavedení a prodloužení ochrany hranic, zejména prostřednictvím analýzy rizik, kterou má předložit členský stát. Spolu s časovým odstupňováním povinností členských států, pokud jde o odůvodnění, to Komisi umožní důkladněji posoudit nezbytnost a přiměřenost této ochrany hranic;

– zavedení povinné konzultace mezi členskými státy, pokud jsou prováděny na žádost členských států, kterých se tato opatření přímo týkají;

– stanovení povinné povahy stanoviska Komise v případě pochybností o nezbytnosti nebo přiměřenosti opětovného zavedení nebo prodloužení opatření. Toto stanovisko musí být v každém případě vydáno po uplynutí dvanácti měsíců;

– zajištění, aby v rámci této ochrany hranic byla řádně zohledněna zvláštní situace příhraničních regionů.

6. Rozsudek velkého senátu Soudního dvora EU ve spojených věcech C-368/20 a C-369/20[6], vydaný po zveřejnění návrhu Komise, potvrzuje, že je na spolunormotvůrcích, aby vymezili obecný rámec pro znovuzavedení a prodloužení ochrany vnitřních hranicí v Schengenském hraničním kodexu. Je třeba nalézt správnou rovnováhu mezi volným pohybem osob na jedné straně a potřebou zajistit veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost v členských státech na straně druhé. Kromě toho možnost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic představuje výjimku ze zásady volného pohybu, kterou je třeba vykládat restriktivně.

Předsednictví s ohledem na tento rozsudek usilovalo o lepší vymezení předmětných ustanovení. Zatímco návrh Komise umožňoval v čl. 27a odst. 5 uplatnit možnost ochrany vnitřních hranic bez časového omezení, předsednictví navrhlo tato ustanovení omezit na závažné mimořádné situace a výrazně posílit posouzení rizik, které má být poskytnuto při tomto oznámení o dalším prodloužení o šest měsíců. Kompromisní návrh dále stanoví, že Komise musí vydat doporučení s cílem určit opatření a podmínky pro zrušení ochrany hranic, je-li dotčena přiměřenost a nezbytnost opatření.

[6] Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. dubna 2022, Parlament v. Rada ve spojených věcech C-368/20 a C-369/20, ECLI:EU:C:2022:298.

V návaznosti na zasedání Výboru stálých zástupců konané dne 1. června 2022 zahrnulo předsednictví do textu doplňující záruky v zájmu dalšího zlepšení rámce pro ochranu vnitřních hranic, která může trvat déle než dva roky a šest měsíců, nejsou-li k dispozici alternativní opatření. V takové situaci bude muset Komise v každém případě přijmout doporučení ohledně nezbytnosti a proporcionality této ochrany. Toto doporučení bude muset obsahovat přiměřenou lhůtu pro zrušení této ochrany, kterou bude členský stát muset vzít v úvahu.

Výbor stálých zástupců dne 8. června 2022 posoudil pozměněné znění a rozhodl o jeho předložení Radě. Předsednictví navrhlo další úpravy 27. a 44. bodu odůvodnění a článků 27a a 28.

7. Rada pro spravedlnost a vnitřní věci se vyzývá, aby na zasedání ve dnech 9. a 10. června 2022 posoudila kompromisní návrh uvedený v příloze této poznámky[7] s cílem přijmout k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob, obecný přístup.

---

[7] Změny oproti původnímu znění jsou vyznačeny **tučně podtržením** nebo [...].

PŘÍLOHA

2021/0428 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/399, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. b) a e) a čl. 79 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 3 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii poskytuje Unie svým občanům prostor svobody, bezpečnosti a práva bez kontrol na vnitřních hranicích, ve kterém je zaručen volný pohyb osob ve spojení s vhodnými opatřeními týkajícími se ochrany vnějších hranic, azylu, přistěhovalectví a předcházení a potírání zločinnosti.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016 (dále jen „Schengenský hraniční kodex“)[1] stanoví pravidla pro pohyb osob do prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a z něj (dále je „schengenský prostor“), jakož i mezi členskými státy, které se účastní schengenského prostoru.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

(3) Schengenský prostor čelil v posledních letech nebývalým výzvám, jež se svou povahou neomezovaly na území jednoho členského státu. Tyto výzvy zdůraznily skutečnost, že zachování veřejného pořádku a bezpečnosti v schengenském prostoru je sdílenou odpovědností, která vyžaduje společný a jednotný postup členských států a na úrovni Unie. Poukázaly rovněž na nedostatky stávajících pravidel, jimiž se řídí fungování schengenského prostoru na vnějších i vnitřních hranicích, a na potřebu vytvořit pevnější a odolnější rámec, jenž by umožnil účinněji reagovat na výzvy, kterým schengenský prostor čelí.

(4) Ochrana vnějších hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnějších hranicích se vykonává, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu svých vnitřních hranic a Unie jako celku. Členské státy jsou povinny zajistit vysokou úroveň správy svých vnějších hranic, mimo jiné prostřednictvím posílené spolupráce mezi příslušníky pohraniční stráže, policií, celními a dalšími příslušnými orgány. Unie tyto členské státy aktivně podporuje prostřednictvím finanční podpory poskytované agenturami, zejména Evropskou pohraniční a pobřežní stráží, a prostřednictvím řízení schengenského hodnotícího mechanismu. Je zapotřebí posílit pravidla používaná na vnějších hranicích, aby bylo možné účinněji reagovat na nové výzvy, jež na vnějších hranicích v poslední době vznikly.

(4a) Evropská integrovaná správa hranic, která vychází z čtyřstupňového modelu kontroly přístupu, sestává z opatření ve třetích zemích, například v rámci společné vízové politiky, opatření prováděných spolu se sousedními třetími zeměmi, opatření týkajících se ochrany vnějších hranic, analýzy rizik a opatření v rámci schengenského prostoru a navracení. Ochrana hranic, včetně opatření usnadňujících legitimní překračování hranic, je klíčovou součástí evropské integrované správy hranic. Za účelem prevence a odhalování přeshraniční trestné činnosti na vnějších hranicích, zejména převaděčství migrantů, obchodování s lidmi a terorismu, by členské státy měly společně s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž zavést evropskou integrovanou správu hranic založenou na čtyřstupňovém modelu kontroly přístupu.

(5) Pandemie COVID-19 zvýšila potřebu zlepšit připravenost Unie na řešení krizových situací na vnějších hranicích v souvislosti s nemocemi s epidemickým potenciálem, jež představují hrozbu pro veřejné zdraví. Pandemie COVID-19 ukázala, že hrozba pro veřejné zdraví může vyžadovat přijetí jednotných pravidel týkajících se omezení cest státních příslušníků třetích zemí do Evropské unie. Přijetí nejednotných a různorodých opatření na vnějších hranicích k řešení těchto hrozeb má nepříznivý dopad na fungování celého schengenského prostoru, snižuje předvídatelnost pro cestující ze třetích zemí a omezuje mezilidské kontakty s osobami ze třetích zemí. Aby se schengenský prostor připravil na budoucí výzvy srovnatelného rozsahu, jež souvisejí s hrozbami pro veřejné zdraví, je nutné zavést nový mechanismus, který by měl umožnit včasné přijetí a zrušení koordinovaných opatření na úrovni Unie. Nový postup na vnějších hranicích by se měl použít v případě **ohrožení veřejného zdraví v důsledku** infekční nemoci s epidemickým potenciálem, jejíž **výskyt zjistí** [...] **Komise, a to na základě doporučení** Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí **a se zohledněním informací od příslušných vnitrostátních orgánů**[...]. Tento mechanismus by měl doplňovat postupy, jejichž zavedení je stanoveno v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o vážných přeshraničních zdravotních hrozbách[2], zejména v případě uznání mimořádných situací v oblasti veřejného zdraví, a revidovaný mandát Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí.[3]

(6) Mechanismus by měl stanovit, že Rada přijme na návrh Komise nařízení, kterým se zavádí **dočasná** omezení cest, včetně omezení vstupu **a minimálních dočasných omezení souvisejících se zdravotní situací** [...], jakož i podmínky pro jejich zrušení. Prováděcí pravomoci k přijetí tohoto nařízení na návrh Komise by měly být s ohledem na politicky citlivou povahu těchto opatření, jež se týkají práva na vstup na území členských států, svěřeny Radě.

---

[2] COM(2020) 727.

[3] Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 851/2004 o zřízení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí, COM(2020) 726.

(7) Důležité je, že v souladu s platnými závazky podle práva Unie a mezinárodního práva by měli mít občané Unie a státní příslušníci třetích zemí, kteří na základě dohod mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie, jakož i jejich rodinní příslušníci především vždy povoleno vstoupit do Unie. Rezidentům v Unii by rovněž mělo být vždy umožněno vrátit se do Unie**, a zejména do členského státu, v němž oprávněně pobývají**. Akt by měl stanovit minimální dočasná zdravotní omezení, jimž mohou tyto osoby podléhat. **Pokud jde o státní příslušníky třetích zemí oprávněně pobývající v Irsku, členské státy by měly na recipročním základě umožnit těmto rezidentům návrat do Irska průjezdem přes území členských států. Irsko se vyzývá, aby sladilo svou vnitrostátní politiku s omezením cest do Evropské unie.** Akt by měl zahrnovat všechny nezbytné prvky, jež zajistí, aby byla omezení cest účinná, cílená, nediskriminační a přiměřená podle vývoje epidemiologické situace. Měl by **vymezit** [...] kategorie osob uskutečňujících **nezbytně nutné** cesty, na jejichž cesty by se omezení vstupu neměla vztahovat**, a stanovit podmínky, za kterých lze těmto osobám výjimečně uložit cestovní omezení**. **Tyto kategorie by měly zahrnovat například zdravotnické pracovníky, přeshraniční pracovníky, pracovníky v dopravě, diplomaty nebo jiný mezinárodní personál, cestující v tranzitu, osoby cestující z naléhavých rodinných důvodů, námořníky, státní příslušníky třetích zemí žádající o mezinárodní ochranu, sezónní pracovníky, studenty a vysoce kvalifikované pracovníky, jejichž zaměstnání je z ekonomického, sociálního a bezpečnostního hlediska nezbytné a jejichž pracovní činnost nelze odložit nebo vykonávat v zahraničí.** Jako alternativu nebo doplněk by měl akt [...] **stanovit** všechny zeměpisné oblasti nebo třetí země, z nichž mohou cesty podléhat zvláštním opatřením**, a vymezit postup pro pravidelný přezkum situace a cestovních omezení, a to** na základě objektivní metodiky a kritérií, jež se na ně vztahují a jež by měla zahrnovat zejména epidemiologickou situaci. Akt by mohl upřesnit podmínky, za nichž mohou být cesty povoleny, například testování, karanténa, samoizolace nebo jakákoli jiná přiměřená opatření, například nutnost vyplnit formulář pro trasování cestujících nebo používat jiný nástroj pro trasování kontaktů, a především zohlednit veškeré systémy Unie vyvinuté k usnadnění cestování za bezpečných podmínek, například digitální certifikační systémy. V příslušném případě by také pomocí uvedeného nástroje mohl být vytvořen mechanismus, který by umožnil přijetí doplňujících opatření v případě, že se epidemiologická situace v jedné nebo více zeměpisných oblastech výrazně zhorší.

(7a) **Účinnost omezení cest do Evropské unie je založena na uplatňování jednotných pravidel na třetí země a státní příslušníky třetích zemí. Uplatňování jednotných pravidel prostřednictvím prováděcího nařízení by mělo zajistit ochranu veřejného zdraví, a tím zachovat fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Členské státy by mohly přijmout přísnější dočasná omezení související se zdravotní situací a jiná související omezení, než jsou omezení stanovená v prováděcím nařízení, pokud tato omezení nebudou mít negativní dopad na fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Tato opatření mohou zahrnovat omezení ve vztahu k jiným regionům nebo třetím zemím, na něž se prováděcí nařízení nevztahuje, pokud jsou založena na vnitrostátním posouzení rizik a jsou přiměřená. Kromě toho mohou členské státy přijmout omezení cest v případě, že neexistuje prováděcí nařízení Rady. Prováděcí nařízení by mělo zohlednit specifickou situaci zámořských zemí nebo území zmíněných v čl. 355 odst. 2 SFEU a uvedených v příloze II této smlouvy.**

(7b) **Během uplatňování prováděcího nařízení Rady, kterým se stanoví dočasná cestovní omezení, a při uplatňování podmínek vstupu stanovených v článku 6 tohoto nařízení by vstup měl být povolen pouze státním příslušníkům třetích zemí, na něž se nevztahují omezení vstupu a kteří splňují jiné zdravotní podmínky vstupu stanovené v prováděcím nařízení.**

(7c) **Tranzit v rámci EU pro občany EU a jejich rodinné příslušníky, jakož i pro kategorie osob podnikajících nezbytně nutné cesty, by neměl podléhat dočasným omezením cest souvisejícím se zdravotní situací, aby se mohli dostat do cílové destinace. Dočasná omezení související se zdravotní situací, byla-li uložena, by se měla uplatnit po příjezdu do cílové destinace.**

(8) Aby mohly členské státy urychleně jednat v zájmu řešení případů účelového využívání migrantů, je rovněž nutné posílit pravidla a záruky zakotvené v právu Unie. Tímto účelovým využíváním migrantů by se měla rozumět situace, kdy třetí země **nebo nestátní subjekt** [...] podporu**je** nebo usnadňu**je** **pohyb** státních příslušníků třetích zemí na vnější hranice nebo do členského státu [...] **s cílem** [...] destabilizovat Unii [...] nebo některý členský stát, [...] pokud [...] takové činnosti [...] **mohou** ohrozit základní funkce [...] **členského státu**, včetně [...] udržování veřejného pořádku nebo zajištění jeho národní bezpečnosti.

(9) Účelové využívání migrantů může znamenat situaci, kdy třetí země **nebo** **nestátní subjekt** [...] podporuje nebo usnadňuje nelegální cesty státních příslušníků třetích zemí na [...] území za účelem dosažení vnější hranice členských států, ale stejně tak může znamenat [...] podporu nebo usnadňování nelegálních cest státních příslušníků třetích zemí, kteří se již v [...] **některé** třetí zemi nacházejí. Účelové využívání migrantů může rovněž znamenat uvalení donucovacích opatření, jejichž cílem je zabránit státním příslušníkům třetích zemí v opuštění pohraničních oblastí třetí země, jež účelově využívá migranty, jiným směrem než přes členský stát. **Situace, kdy jsou nestátní subjekty zapojeny do organizované trestné činnosti, zejména převaděčství, by se za účelové využívání migrantů považovat neměly, pokud není cílem destabilizovat Unii nebo některý členský stát. Dále by se za účelové využívání migrantů neměla považovat, pokud není cílem destabilizovat Unii nebo některý členský stát, humanitární pomoc.**

(9a) Pokud jde o Kypr, nařízení Rady (ES) č. 866/2004 ze dne 29. dubna 2004 o režimu podle článku 2 protokolu č. 10 k aktu o přistoupení stanoví zvláštní pravidla, jež se použijí na linii mezi územími Kyperské republiky, nad nimiž vláda Kyperské republiky vykonává skutečnou kontrolu, a územími, nad nimiž vláda Kyperské republiky skutečnou kontrolu nevykonává. Ačkoli tato linie nepředstavuje vnější hranici, je zřejmé, že by se situace, kdy třetí země nebo nestátní subjekt podporuje nebo usnadňuje pohyb státních příslušníků třetích zemí za účelem překročení této linie, měla považovat za účelové využívání migrantů.

(10) Unie by měla zmobilizovat všechny nástroje ze svého souboru diplomatických, finančních a operativních opatření, aby poskytla podporu členským státům, jež se s účelovým využíváním migrantů potýkají. Jako prostředek k řešení účelového využívání migrantů by se mělo upřednostnit diplomatické úsilí ze strany Unie nebo dotčeného členského státu. To může být v příslušném případě doplněno uložením omezujících opatření ze strany Unie.

(11) Zároveň je vedle těchto opatření stejně tak nezbytné ještě více posílit stávající pravidla týkající se ochrany vnějších hranic a ostrahy hranic. S cílem poskytnout členskému státu, který se potýká s účelovým využíváním migrantů, další pomoc doplňuje nařízení (EU) XXX/XXX pravidla o ochraně hranic tím, že stanoví zvláštní opatření v oblasti azylu a navracení, přičemž zároveň respektuje základní práva dotčených osob a zejména zajišťuje dodržování práva na azyl a poskytování nezbytné pomoci ze strany agentur OSN a dalších příslušných organizací.

(12) **Členské státy mohou,** zejména v případě účelového využívání **migrantů nebo v jiných mimořádných situacích na vnější hranici** [...], omezit pohraniční styk na minimum tím, že **dočasně** uzavřou některé hraniční přechody **nebo omezí jejich provozní dobu** [...]**. Jakákoliv** tato omezení by dále měla plně zohledňovat práva občanů Unie, státních příslušníků třetích zemí, kteří požívají práva na volný pohyb podle mezinárodní dohody, a státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou podle vnitrostátního práva nebo práva Unie dlouhodobě **pobývajícími** [...] rezidenty nebo jsou držiteli dlouhodobých víz, jakož i jejich rodinných příslušníků**, a státních příslušníků třetích zemí žádajících o mezinárodní ochranu**. **Je-li hraniční přechod uzavřen, měly by tyto kategorie používat jiný hraniční přechod, který zůstává otevřený.** Dále **členské státy mohou zejména v situaci účelového využívání migrantů, pokud se státní příslušníci třetích zemí pokoušejí vynutit si vstup hromadně a za použití násilných prostředků, přijmout nezbytná opatření k zachování bezpečnosti a veřejného pořádku.** [...] Tato omezení **a opatření** by rovněž měla [...] být uplatňována tak, aby bylo zajištěno dodržování povinností souvisejících s přístupem k mezinárodní ochraně, zejména zásady nenavracení.

(12a) **Aniž je dotčena možnost přijmout opatření podle tohoto nařízení v souvislosti s účelovým využíváním migrantů, dotčené členské státy by měly** [...] zohlednit skutečnost, zda Evropská rada potvrdila, že se Unie nebo jeden či více jejích členských států potýká s účelovým využíváním migrantů.

(13) Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž pomáhá členským státům s prováděním operativních aspektů správy vnějších hranic, mimo jiné prostřednictvím výměny informací, poskytování vybavení, budování kapacit a výcviku vnitrostátních pohraničních stráží, cílených informací a analýz rizik, jakož i vyslání stálého útvaru. Nový mandát agentury nabízí spoustu možností, jak podporovat činnosti v oblasti ochrany hranic, včetně prověřovacích a návratových operací a zahájení zásahu rychlé reakce na hranicích a/nebo návratového zásahu na žádost dotčeného hostitelského členského státu a na jeho území.

(14) Podle čl. 41 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1896 doporučí výkonný ředitel Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž členskému státu, aby požádal agenturu o zahájení, provedení nebo přizpůsobení podpory ze strany agentury s cílem řešit zjištěné hrozby a problémy na vnějších hranicích, pokud jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném ustanovení. Potřeba podpory ze strany agentury může být zjevná zejména v případě, že Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž provede specializované hodnocení zranitelnosti týkající se účelového využívání migrantů. Na základě výsledků takového hodnocení zranitelnosti nebo v případě přiřazení kritické úrovně dopadu jednomu úseku nebo více úsekům vnějších hranic a s ohledem na relevantní prvky v pohotovostních plánech členského státu, analýzu rizik provedenou agenturou a analytickou vrstvu evropského situačního obrazu by výkonný ředitel měl doporučit dotčenému členskému státu, aby požádal agenturu o zahájení, provedení nebo přizpůsobení podpory ze strany agentury podle čl. 41 odst. 1 nařízení (EU) 2019/1896. Touto pravomocí výkonného ředitele není nijak dotčena obecná podpora, kterou může agentura členským státům poskytovat.

(15) V případě účelového využívání migrantů by měl dotyčný členský stát posílit ochranu hranic, mimo jiné podle potřeby prostřednictvím doplňujících opatření proti nezákonnému překročení hranice a přidělením dodatečných zdrojů a technických prostředků, jejichž cílem je nedovolenému překračování hranic zabránit. Mezi tyto technické prostředky by mohly patřit moderní technologie včetně dronů a snímačů pohybu, jakož i mobilní jednotky**, a případně všechny typy stálé a mobilní infrastruktury**. Tyto technické prostředky, zejména veškeré technologie schopné shromažďovat osobní údaje, musí vycházet z jednoznačně vymezených ustanovení vnitrostátních právních předpisů a musí být prováděny v souladu s nimi.

(16) Komise **může přijmout prováděcí akt** [...] **týkající se společných minimálních** norem pro ostrahu hranic, [...] a to s přihlédnutím k druhu hranice (pozemní, námořní nebo vzdušná), mírám dopadu přiřazeným každému úseku vnějších hranic v souladu s článkem 34 nařízení (EU) 2019/1896 a k dalším relevantním faktorům, **jako** jsou **zeměpisné zvláštnosti** a specifická reakce na účelové využívání migrantů.

(17) Osoby by měly mít v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích možnost se volně a bezpečně mezi členskými státy pohybovat. Mělo by se proto jasně stanovit, že zákazem ochrany vnitřních hranic není dotčena pravomoc členských států provádět kontroly na svém území, a to i na svých vnitřních hranicích, pro jiné účely, než je ochrana hranic. Především by se mělo vyjasnit, že příslušné vnitrostátní orgány, včetně zdravotnických nebo donucovacích orgánů, mohou v zásadě provádět kontroly v rámci výkonu veřejných pravomocí v souladu s vnitrostátním právem.

(18) Ačkoli se zákaz ochrany vnitřních hranic rozšiřuje také na kontroly s rovnocenným účinkem, neměly by být kontroly prováděné příslušnými orgány považovány za rovnocenné provádění hraničních kontrol v případě, že jejich cílem není ochrana hranic, že vychází z všeobecných informací a zkušeností příslušných orgánů týkajících se možných hrozeb pro veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek, a to i pokud se zaměřují na boj proti **nelegální migraci** [...] a přeshraniční trestné činnosti spojené s nelegální migrací, že jsou plánovány a prováděny tak, že se zřetelně odlišují od systematických kontrol osob na vnějších hranicích, že jsou prováděny v dopravních uzlech, například přístavech, vlakových nebo autobusových nádražích a letištích**, jakož i nákladních terminálech,** nebo přímo na palubě dopravních prostředků v rámci služeb přepravy cestujících a že jsou založeny na **posouzení** [...] rizik.

(19) Ačkoli by nelegální migrační toky neměly být samy o sobě považovány za hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, mohou za účelem zajištění fungování schengenského prostoru vyžadovat přijetí dodatečných opatření.

(20) Boj proti nelegální **migraci** [...] a přeshraniční trestné činnosti spojené s **nelegální** [...] migrací, jako je obchodování s lidmi, převaděčství migrantů a podvody s doklady a další formy přeshraniční trestné činnosti, by mohl zahrnovat zejména opatření umožňující ověření totožnosti a státní příslušnosti osob, jakož i ověření jejich postavení rezidenta za předpokladu, že se toto ověřování provádí nesystematicky a na základě **posouzení** [...] rizik.

(21) Při řešení hrozeb pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost může pomoci používání moderních technologií pro sledování dopravních toků, zejména na dálnicích a dalších důležitých silnicích určených členskými státy. Zákaz ochrany vnitřních hranic by neměl být chápán tak, že brání zákonnému výkonu policejních pravomocí nebo jiných veřejných pravomocí k provádění kontrol v oblastech vnitřních hranic. Sem patří provádění kontrol, které zahrnují použití technologií v oblasti monitorování a ostrahy, jež se na daném území obecně používají, nebo které jsou založeny na posouzení rizik s cílem zajistit vnitřní bezpečnost. Používání těchto technologií pro účely kontrol by proto nemělo být považováno za rovnocenné ochraně hranic.

(22) Pro zajištění účinnosti těchto technologií by mělo být možné uplatňovat na silničních přechodech přiměřené rychlostní limity.

(23) Zákazem ochrany vnitřních hranic by nemělo být omezeno provádění kontrol, které stanoví jiné nástroje práva Unie. Pravidly stanovenými v tomto nařízení by proto neměla být dotčena platná pravidla týkající se provádění kontrol údajů o cestujících v příslušných databázích v době před příjezdem.

(24) Je nutné zajistit, aby byly kontroly prováděné členskými státy v rámci výkonu vnitrostátních pravomocí i nadále slučitelné s prostorem bez kontrol na vnitřních hranicích. Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že čím větší je podezření, že kontroly prováděné členskými státy v jejich pohraničních oblastech mají rovnocenný účinek jako ochrana hranic, a to s ohledem na cíl takových kontrol, jejich územní rozsah a případnou odlišnost ve srovnání s kontrolami prováděnými na zbývající části území dotčeného členského státu, tím více jsou zapotřebí přísná a podrobná pravidla a omezení, jež stanoví podmínky pro výkon policejních pravomocí v pohraniční oblasti ze strany členských států.

(24a) Výkon policejních pravomocí nebo jiných veřejných pravomocí příslušnými orgány členských států na jejich území, včetně pohraničních oblastí, by neměl mít nepřiměřený dopad na plynulost pohybu přes vnitřní hranice, zejména by neměl vést k nadměrným čekacím dobám. Členské státy by měly v duchu dialogu a spolupráce o svých opatřeních informovat sousední členské státy, zejména pokud lze očekávat, že toto opatření bude mít významnější dopad na přeshraniční dopravu.

(25) Je nutné přijmout opatření k řešení neoprávněných pohybů státních příslušníků třetích zemí, kteří neoprávněně pobývají v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. V zájmu zlepšení fungování schengenského prostoru by členské státy měly mít možnost přijímat doplňující opatření pro boj proti neoprávněným pohybům mezi členskými státy a pro boj proti neoprávněnému pobytu. Pokud vnitrostátní donucovací orgány členského státu **v průběhu [...] kontrol prováděných příslušnými orgány v rámci dvoustranné spolupráce, jež mohou zahrnovat zejména společné policejní hlídky**, **v** pohraničních oblastech zadrží neoprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí [...], měly by mít tyto orgány možnost odepřít těmto osobám právo na vstup na jejich území nebo právo na něm setrvat a měly by mít možnost je přemístit do členského státu, z něhož přicestovaly. **Sem spadají v kontextu zachování a podpory mnohostranné policejní spolupráce mezi členskými státy i kontroly prováděné příslušnými orgány v rámci mnohostranné spolupráce.** Členský stát, ze kterého daná osoba přímo přijela, by měl být zase povinen přijmout zadržené státní příslušníky třetích zemí. **Toto přemístění by se nemělo vztahovat na osoby žádající o mezinárodní ochranu ani na osoby, které mohou být přijaty zpět členským státem za podmínek stanovených v článku 24 nařízení (EU) č. 604/2013.**

(26) Postup, na základě kterého může členský stát přemístit zadržené neoprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí do členského státu, ze kterého daná osoba přímo přijela, by měl být proveden promptně, měly by se však na něj vztahovat záruky a měl by plně respektovat základní práva a zásadu nediskriminace zakotvenou v článku 21 Listiny, a zamezit tak profilování na základě rasového původu. Orgány by měly mít možnost ověřovat příslušné informace, které mají okamžitě k dispozici a které se týkají pohybů dotčených osob. Tyto informace mohou zahrnovat objektivní prvky, které by orgánům umožnily dospět k závěru, že daná osoba v nedávné době cestovala z jiného členského státu, a mezi něž patří držení dokumentů, včetně pokladních dokladů nebo faktur prokazujících nedávnou cestu z jiného členského státu. Státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje řízení o přemístění, by mělo být písemně předloženo odůvodněné rozhodnutí. Ačkoli by rozhodnutí mělo být okamžitě vykonatelné, měl by mít státní příslušník třetí země možnost použít účinný opravný prostředek, jímž by se mohl proti rozhodnutí o přemístění odvolat nebo požádat o jeho přezkum. Tento opravný prostředek by neměl mít odkladný účinek.

(27) Řízení o přemístění podle tohoto nařízení **je volitelné a** neměla by jím být dotčena stávající možnost členských států vracet **nelegálně pobývající** [...] státní příslušníky třetích zemí v souladu s dvoustrannými dohodami nebo ujednáními uvedenými v čl. 6 odst. 3 směrnice 2008/115/ES (dále jen „směrnice o navracení“), pokud se zjistí, že se tyto osoby nenachází v blízkosti [...] **pohraničních oblastí**. **Aniž jsou dotčeny vnitrostátní pravomoci, mohou členské státy v rámci dvoustranné spolupráce vymezit praktické postupy, a to i s cílem omezit používání řízení o přemístění v případě znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic.** V zájmu snadnějšího uplatňování těchto dohod a doplnění cíle, kterým je ochrana prostoru bez **kontrol na** vnitřních hranicích, by mělo být členským státům umožněno uzavírat nové dohody nebo ujednání, jakož i aktualizovat ty stávající. Komise by měla být informována o všech těchto změnách nebo aktualizacích nových dohod či ujednání. Pokud členský stát převezme státního příslušníka třetí země v rámci řízení podle tohoto nařízení nebo na základě dvoustranné dohody či ujednání, měl by být dotčený členský stát povinen v souladu se směrnicí o navracení vydat rozhodnutí o navrácení. Pro zajištění souladu mezi novými postupy stanovenými v tomto nařízení a stávajícími pravidly o navracení státních příslušníků třetích zemí je [...] nezbytná cílená úprava čl. 6 odst. 3 směrnice o navracení. **Tímto není dotčeno použití čl. 6 odst. 2.**

(28) Řešení hrozeb pro schengenský prostor může ve výjimečných případech vyžadovat, aby členské státy přijaly opatření na vnitřních hranicích. Členské státy mají i nadále pravomoc rozhodnout o potřebě dočasného znovuzavedení nebo prodloužení ochrany hranic. Podle stávajících pravidel je znovuzavedení ochrany vnitřních hranic možné v případě, že jeden členský stát čelí po omezenou dobu závažné hrozbě pro vnitřní bezpečnost nebo veřejný pořádek. Závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost mohou představovat zejména terorismus a organizovaná trestná činnost, rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví nebo rozsáhlé nebo významné mezinárodní události, jako jsou sportovní, obchodní nebo politické události.

(29) Závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost může rovněž vzniknout v důsledku rozsáhlých neoprávněných pohybů **státních příslušníků třetích** [...] zemí mezi členskými státy v situaci, kdy vzniká **významná** zátěž pro celkové zdroje a kapacity odpovědných vnitrostátních služeb a kdy k řešení těchto přílivů a pohybů nepostačují ostatní prostředky stanovené v tomto nařízení. Členské státy by měly mít v tomto ohledu možnost opírat se o objektivní a kvantifikované zprávy o neoprávněných pohybech, jsou-li k dispozici, zejména v případech, kdy jsou pravidelně předkládány příslušnými agenturami Unie v souladu s jejich příslušnými mandáty. Členskému státu by mělo být umožněno využívat informace poskytované agenturami k prokázání výjimečné povahy zjištěné hrozby vyvolané neoprávněným pohybem a uvedené v posouzení rizik, aby na tomto základě mohl odůvodnit znovuzavedení ochrany vnitřních hranic **jakožto krajního opatření**.

(30) Opatření na úrovni Unie jsou stanovena pro případy, kdy povaha hrozby vyplývá z přetrvávajících závažných nedostatků na vnějších hranicích; neexistuje však žádný celounijní mechanismus, který by se vztahoval na situace, kdy v rámci schengenského prostoru čelí závažné hrozbě pro vnitřní bezpečnost nebo veřejný pořádek **několik** [...] členských států a tato hrozba ohrožuje řádné fungování schengenského prostoru. Tento nedostatek by měl být odstraněn zavedením nového ochranného mechanismu schengenského prostoru, jenž umožní problémy řešit koordinovaně, aby tak byly chráněny zájmy osob, které mohou mít z prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích prospěch, a to tím, že bude maximalizována účinnost přijatých opatření a minimalizovány jejich nepříznivé vedlejší dopady.

(31) Nový ochranný mechanismus schengenského prostoru by měl Radě umožnit přijmout na návrh Komise rozhodnutí, jímž bude povoleno znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic, je-li to odůvodněno konkrétní hrozbou zjištěnou na základě oznámení obdržených od jednotlivých členských států nebo jiných dostupných informací, zejména posouzení rizik, v případě prodloužení ochrany vnitřních hranic na více než šest měsíců. S ohledem na politicky citlivou povahu takového rozhodnutí, jež upravuje možnost členských států za určitých okolností znovu zavést nebo prodloužit ochranu vnitřních hranic, by prováděcí pravomoci k přijetí rozhodnutí na návrh Komise měly být svěřeny Radě. **Toto rozhodnutí by mělo zahrnovat veškerá vhodná zmírňující opatření.**

(32) Při rozhodování o tom, zda je znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic ze strany členských států oprávněné **a přiměřené**, by Rada měla vzít v úvahu, zda jsou k dispozici jakákoli další opatření, jež by mohla zajistit vysokou úroveň bezpečnosti na daném území, například zesílené kontroly v oblastech vnitřních hranic prováděné příslušnými orgány. V případě, že prodloužení ochrany není shledáno jako důvodné **a přiměřené**, měla by Komise místo toho doporučit použití jiných opatření, která považuje k řešení zjištěné hrozby za vhodnější.

(33) Zřízení nového ochranného mechanismu schengenského prostoru by nemělo nijak zasahovat do práva členských států, aby v případě, že to situace vyžaduje, mohly předem přijmout jednostranná opatření v souladu s nařízením. Opatření Unie, poté bylo přijato, by se však mělo stát jediným základem pro koordinovanou reakci na zjištěnou hrozbu.

(34) Aby byl zajištěn soulad se zásadou proporcionality, mělo by být rozhodnutí Rady přijato na omezenou dobu až šesti měsíců, jež může být za podmínky pravidelného přezkumu provedeného na návrh Komise prodloužena tak dlouho, dokud hrozba podle zjištění nadále trvá. Původní rozhodnutí by mělo zahrnovat posouzení očekávaného dopadu přijatých opatření, včetně jejich nepříznivých vedlejších dopadů, aby se určilo, zda je ochrana vnitřních hranic odůvodněná, nebo zda by místo ní mohla být účinně uplatněna méně omezující opatření. Následná rozhodnutí by měla zohlednit vývoj zjištěné hrozby. Členské státy by měly neprodleně uvědomit Komisi a členské státy o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v souladu s rozhodnutím Rady.

(35) Znovuzavedení ochrany vnitřních hranic by mělo být nadále umožněno v případě, že trvají závažné nedostatky ve správě vnějších hranic, jež ohrožují celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. Období, během nichž členské státy zavedly ochranu hranic, jelikož si to vyžádala naléhavost situace, nebo kdy Rada přijme rozhodnutí, kterým doporučí znovuzavedení ochrany hranic, neboť hrozbě čelí **několik** [...] členských států, by se neměla započítávat do dvouletého období, jež je použitelné pro znovuzavedení ochrany z důvodu závažných nedostatků na vnějších hranicích.

(36) Znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, ať už na základě jednostranných rozhodnutí přijatých členskými státy nebo na úrovni Unie, má vážné dopady na fungování schengenského prostoru. Aby se zajistilo, že veškerá rozhodnutí o znovuzavedení ochrany hranic budou jakožto krajní opatření přijímána pouze v nezbytných případech, mělo by rozhodnutí o dočasném znovuzavedení nebo prodloužení ochrany hranic vycházet ze společných kritérií, přičemž důraz by měl být kladen na nezbytnost a přiměřenost. Zásada proporcionality vyžaduje, aby se na znovuzavedení ochrany vnitřních hranic vztahovaly záruky, jež se postupem času zvyšují.

(37) Členské státy by měly nejprve posoudit vhodnost ochrany vnitřních hranic s ohledem na povahu zjištěné závažné hrozby. V tomto ohledu by členské státy měly věnovat zvláštní pozornost pravděpodobnému dopadu ochrany vnitřních hranic na pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a na fungování přeshraničních regionů a posoudit jej. Toto posouzení by mělo být obsaženo v oznámení, jež jsou členské státy povinny předkládat Komisi. V případě prodloužení ochrany vnitřních hranic z důvodu předvídatelných událostí na dobu delší než počáteční období šesti měsíců by měl členský stát rovněž posoudit, zda jsou alternativní opatření – jako jsou přiměřené kontroly [...] prováděné **v kontextu kontrol v rámci území** [...] nebo formou policejní spolupráce v souladu s právem Unie – k dosažení stejných cílů jako ochrana vnitřních hranic vhodná, **včetně** [...] možnosti využít řízení o přemístění, **nebo společná opatření ohledně dočasných cestovních omezení**.

(38) Za účelem zmírnění nepříznivých dopadů znovuzavedení ochrany vnitřních hranic by každé rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic mělo být v případě potřeby doprovázeno zmírňujícími opatřeními. Tato opatření by měla zahrnovat opatření k zajištění bezproblémového fungování přepravy zboží, jakož i bezproblémového přemísťování pracovníků v dopravě a námořníků tím, že zřídí tzv. zelené pruhy. S ohledem na potřebu zajistit pohyb osob, jejichž činnost může být klíčová pro zachování dodavatelského řetězce nebo poskytování základních služeb, by členské státy měly navíc rovněž uplatňovat stávající pokyny týkající se přeshraničních pracovníků[4]. V této souvislosti by měla pravidla pro znovuzavedení ochrany vnitřních hranic zohledňovat doporučení a pokyny, jež byly jakožto odolná bezpečnostní síť v průběhu pandemie COVID-19 pro zajištění jednotného trhu přijaty, aby bylo zajištěno, že je členské státy budou ve vhodných případech uplatňovat jako zmírňující opatření během znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Zejména by měla být stanovena opatření, která zajistí nepřetržité fungování jednotného trhu a ochrání zájmy přeshraničních regionů a „partnerských měst“, včetně například udělování povolení nebo výjimek pro obyvatele přeshraničních regionů.

(39) Oznámení, jež mají členské státy předložit, by mělo být rozhodující při posuzování souladu s kritérii a podmínkami pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Komise by měla za účelem získání srovnatelného souboru informací prováděcím aktem přijmout vzor pro oznámení o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Členské státy by měly mít možnost utajit všechny nebo některé informace uvedené v oznámení, aniž by tím bylo narušeno fungování vhodných a bezpečných kanálů [...].

(40) Aby bylo zajištěno, že je ochrana vnitřních hranic [...] krajním opatřením uplatňovaným pouze po nezbytně nutnou dobu, a aby bylo možno posoudit nezbytnost a přiměřenost ochrany vnitřních hranic k řešení předvídatelných hrozeb, měly by členské státy vypracovat posouzení rizik, které se předloží Komisi, v případě, že je ochrana vnitřních hranic prodloužena v reakci na předvídatelné hrozby na dobu delší než počátečních šest měsíců. Členské státy musí zejména uvést rozsah a vývoj zjištěné závažné hrozby včetně předpokládané doby jejího trvání a informace o tom, které úseky vnitřních hranic mohou být zasaženy a jaká jsou jejich koordinovaná opatření s dalšími členskými státy, na které taková opatření mají nebo pravděpodobně budou mít dopad.

(41) Komise by měla být oprávněna požadovat na základě obdrženého oznámení doplňující informace, včetně informací o posouzení rizik nebo opatřeních v oblasti spolupráce a koordinace s členskými státy, kterých se plánované prodloužení ochrany vnitřních hranic týká. Pokud oznámení nesplňuje minimální požadavky, měla by Komise oznámení projednat s dotčeným členským státem a požádat jej o doplňující informace nebo **<u>tento členský stát požádat</u>** [...] **<u>o doplnění svého původního</u>** [...] oznámení.

[4] Dokument 2020/C 102 I/03.

(42) Aby byla zajištěna dostatečná míra transparentnosti opatření ovlivňujících cestování v situaci, kdy ochrana vnitřních hranic není zavedena, měly by členské státy rovněž informovat Evropský parlament a Radu o hlavních prvcích plánovaného znovuzavedení ochrany hranic. V odůvodněných případech mohou členské státy tyto informace rovněž utajit. V souladu s článkem 33 Schengenského hraničního kodexu by Komise měla každý rok předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích (dále jen „zpráva o stavu Schengenu"), jež by se na základě dostupných informací od příslušných agentur a analýzy údajů z příslušných informačních systémů měla především zaměřit na situaci týkající se neoprávněných pohybů státních příslušníků třetích zemí. Měla by rovněž posoudit nezbytnost a přiměřenost znovu zavedené ochrany hranic v období, za které je tato zpráva vypracována. Zpráva o stavu Schengenu rovněž zahrnuje oznamovací povinnosti vyplývající z článku 20 schengenského hodnotícího mechanismu[5].

(43) Mechanismus pro dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic v naléhavých situacích nebo pro řešení předvídatelných hrozeb by měl Komisi umožnit uspořádat konzultace mezi členskými státy, a to i na žádost kteréhokoli členského státu. **Tuto konzultaci by měla uspořádat Komise, pokud o to členský stát požádá.** Do tohoto procesu by měly být zapojeny příslušné agentury Unie, jež mohou v případě potřeby poskytnout své odborné znalosti. Tyto konzultace by se měly zabývat způsoby provádění ochrany vnitřních hranic a jejím harmonogramem, možnými zmírňujícími opatřeními a také možným uplatňováním alternativních opatření [...]. Pokud Komise nebo některý členský stát vydá stanovisko vyjadřující znepokojení ohledně znovuzavedení ochrany hranic, měly by být tyto konzultace uspořádány povinně.

(43a) **V prostoru bez vnitřních hranic, v němž se osoby mohou volně pohybovat, což představuje jeden z hlavních úspěchů Evropské unie, v souladu s čl. 3 odst. 2 SEU, by znovuzavedení ochrany vnitřních hranic mělo zůstat výjimkou a mělo by být uskutečněno pouze jako krajní opatření. Výjimky z volného pohybu osob a odchylky od něj je třeba vykládat restriktivně. Aby nebyla narušena samotná zásada neprovádění kontroly na vnitřních hranicích zakotvená v čl. 3 odst. 2 SEU a zopakovaná v čl. 67 odst. 2 SFEU, nemělo by znovuzavedení ochrany vnitřních hranic z důvodu stejné hrozby trvat neomezenou dobu.**

[5] Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

(44) Komise a členské státy by měly mít možnost vyjádřit jakékoli znepokojení ohledně nezbytnosti a přiměřenosti rozhodnutí členského státu znovu zavést ochranu vnitřních hranic z důvodu naléhavosti nebo z důvodu řešení předvídatelné hrozby. Pokud je ochrana vnitřních hranic znovu zavedena a prodloužena z důvodu předvídatelných hrozeb na souhrnnou dobu delší než [...] **dvanáct** měsíců, měla by mít Komise povinnost vydat stanovisko posuzující nezbytnost a přiměřenost takové ochrany vnitřních hranic. **V prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích není závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v členském státě nutně časově omezená.** Pokud se členský stát **v takových podmínkách** domnívá, že [...] existuje **závažná** výjimečná situace[...], která odůvodňuje pokračující potřebu ochrany vnitřních hranic po dobu delší než dva roky, **měly by být stanoveny další záruky, pokud jde o posouzení rizik. Oznámení dotčeného členského státu by mělo zahrnovat opatření, která hodlá přijmout, případně ve spolupráci s dalšími členskými státy, a která umožňují čelit dané hrozbě, jakož i předložení zvažovaných prostředků, opatření, podmínek a harmonogramu pro zrušení ochrany vnitřních hranic, aby byla po uplynutí konečného prodloužení zásada volného pohybu zachována. K**omise by měla vydat **nové** [...] stanovisko. **Pokud toto stanovisko vyjadřuje obavy ohledně nezbytnosti a přiměřenosti prodloužení, měla by Komise bez zbytečného odkladu přijmout doporučení určené dotčenému členskému státu, v němž určí prostředky, opatření, podmínky a harmonogram pro zrušení ochrany vnitřních hranic. Pokud potřeba ochrany vnitřních hranic trvá a další šestiměsíční období není k zajištění dostupnosti účinných alternativních opatření k řešení této závažné výjimečné situace vyplývající z přetrvávající hrozby dostačující, měl by dotčený členský stát neprodleně oznámit Komisi svůj záměr ochranu vnitřních hranic prodloužit a uvést datum, od kterého má být podle něj tato ochrana nejpozději zrušena. Komise by měla neprodleně přijmout doporučení o slučitelnosti tohoto konečného prodloužení, včetně jeho data a působnosti, se zásadami nezbytnosti a proporcionality v souladu se zásadou neprovádění kontroly na vnitřních hranicích stanovenou v čl. 3 odst. 2 SEU a uvedenou v čl. 67 odst. 2 SFEU. Doporučení by mělo rovněž určit, případně ve spolupráci s dalšími členskými státy, účinná kompenzační opatření, která mají být zavedena, a přiměřený harmonogram rušení ochrany vnitřních hranic. Kromě toho by Rada měla v souladu se svým jednacím řádem uspořádat výměnu názorů týkající se dané přetrvávající hrozby odůvodňující pokračující potřebu ochrany vnitřních hranic pro dotčený členský stát. Cílem tohoto postupu je tedy dosáhnout spravedlivé rovnováhy mezi volným pohybem a prodloužením ochrany vnitřních hranic po omezenou dobu, s přihlédnutím k dostupným vhodným alternativním opatřením, pokud jde o ochranu vnějších hranic, azyl, přistěhovalectví a ochranu vnitřní bezpečnosti.** Tímto **postupem** [...] nejsou dotčena donucovací opatření, ani žaloby pro porušení, jež může Komise kdykoli zahájit proti kterémukoli členskému státu za neplnění povinností stanovených právem Unie. Je-li vydáno stanovisko, měla by Komise zahájit konzultace s dotčenými členskými státy.

(45) Aby bylo možné provést analýzu *post factum* daného rozhodnutí o dočasném znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, měly by mít členské státy i nadále povinnost předložit zprávu o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic Evropskému parlamentu, Radě a Komisi poté, co tuto ochranu zrušily. Je-li ochrana prováděna po několik prodloužených období, měla by být tato zpráva předložena také po uplynutí dvanácti měsíců a poté každoročně, pokud je ochrana zachována výjimečně, a tak dlouho, dokud je zachována. Zpráva by měla obsahovat zejména úvodní a následné posouzení nezbytnosti ochrany vnitřních hranic a dodržování kritérií pro znovuzavedení [...] ochrany vnitřních hranic. Komise by měla prováděcím aktem přijmout vzor a zpřístupnit jej na internetu.

(46) Při provádění tohoto nařízení nesmějí členské státy diskriminovat žádné osoby na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

(47) Příslušné orgány využijí svých pravomocí k provádění kontrol na daném území a uplatní příslušné postupy při plném dodržování pravidel o ochraně údajů podle práva Unie. Na zpracování osobních údajů příslušnými vnitrostátními orgány pro účely tohoto nařízení se v jejich příslušné oblasti použití vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680.

(48) Cílem tohoto nařízení je posílit fungování schengenského prostoru. Tohoto cíle nemůže být dosaženo pouze na úrovni členských států. Je tudíž nezbytná změna společných pravidel stanovených na úrovni Unie. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(49) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení doplňuje schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(50) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[6]; Irsko se tedy na přijímání tohoto nařízení nepodílí a není pro něj závazné ani použitelné.

(51) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského acquis ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[7], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES[8].

(52) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[9], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí Rady 1999/437/ES[10] ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[11].

---

6 Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

7 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

8 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

9 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

10 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

11 Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství, Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.

(53) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[12], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU[13].

(54) Tímto nařízením není dotčeno použití směrnice 2004/38/ES[14].

(55) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.

(56) Nařízení (EU) 2016/399 a směrnice 2008/115/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

---

12 Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

13 Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob, Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19.

14 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

Článek 1

Nařízení (EU) 2016/399 se mění takto:

1) Článek 2 se **mění** [...] takto:

a) bod 12 se nahrazuje tímto:

12) „ostrahou hranic“ ostraha hranic mezi **hraničními** přechody a **ostraha** hraničních přechodů mimo stanovenou provozní dobu včetně preventivních opatření, jejichž cílem je **předcházet** [...] nedovolenému překračování hranic nebo obcházení hraničních kontrol **nebo je odhalovat**;

b) doplňují se nové body 27 až 30, které znějí:

27) „účelovým využíváním migrantů“ [...] situace, kdy **třetí země nebo nestátní subjekt** [...] podporuj**e** nebo usnadňuj**e** pohyb státních příslušníků třetích zemí na vnější hranice **nebo do členského státu** [...] **s cílem** [...] **destabilizovat** Unii [...] nebo některý členský stát, [...] **pokud** [...] **takové činnosti** [...] mohou ohrozit základní funkce [...] **členského státu**, včetně [...] udržování veřejného pořádku nebo zajištění jeho národní bezpečnosti;

28) „nezbytně nutnou cestou“ cesta v souvislosti s nezbytnou funkcí nebo potřebou, s přihlédnutím ke všem platným mezinárodním závazkům Unie a členských států [...];

29) „cestou, jež není nezbytně nutná“ cesta za jiným účelem než nezbytně nutná cesta;

30) „dopravními uzly“ letiště, námořní nebo říční přístavy, vlaková nebo autobusová nádraží, **jakož i nákladní terminály**.“

2) V článku 5 se doplňuje **nový** odstavec 4, který zní:

„4. **Zejména** dojde-li k účelovému využívání migrantů **nebo v jiných mimořádných situacích na vnějších hranicích**, mohou **členské státy** v případě, že to vyžadují okolnosti, **dočasně uzavřít některé** hraniční přechody oznámené podle odstavce 1 nebo **omezit** jejich provozní dobu.

Členské státy mohou zejména v situaci účelového využívání migrantů, pokud se státní příslušníci třetích zemí pokoušejí vynutit si vstup hromadně a za použití násilných prostředků, přijmout nezbytná opatření k zachování bezpečnosti a veřejného pořádku.

Veškerá **opatření** [...] přijatá podle prvního **a druhého** pododstavce se uplatňují způsobem, jenž je přiměřený a plně respektuje práva:

a) osob požívajících právo na volný pohyb podle práva Unie;

b) státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty podle směrnice Rady 2003/109/ES[15], a osob, které mají právo na pobyt na základě jiných nástrojů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, nebo osob, které jsou držiteli vnitrostátních dlouhodobých víz, jakož i jejich rodinných příslušníků;

c) státních příslušníků třetích zemí žádajících o mezinárodní ochranu."

3) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Ostraha hranic

1. Hlavním účelem ostrahy hranic je **zabránit** [...] nedovolenému překračování hranic **nebo je odhalovat**, čelit přeshraniční trestné činnosti a přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně. **Kromě toho ostraha hranic přispívá ke zvyšování informovanosti o situaci a k provádění analýz rizik.**

   Osoba, která překročila hranice nezákonně a která nemá právo pobytu na území dotčeného členského státu, se zadrží a je proti ní vedeno řízení v souladu se směrnicí 2008/115/ES.

2. K výkonu ostrahy hranic používá pohraniční stráž **veškeré dostupné zdroje, včetně** stálých nebo mobilních jednotek.

   Tato ostraha se provádí takovým způsobem, aby se osobám zamezilo nedovolené překračování hranic mezi hraničními přechody **nebo** [...] obcházení kontrol na hraničních přechodech a aby byly od takového jednání odrazeny.

[15] Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

3. Ostrahu mezi hraničními přechody provádějí příslušníci pohraniční stráže, jejichž počet a metody jsou přizpůsobeny stávajícím nebo předpokládaným rizikům a hrozbám. Zahrnuje časté a náhlé změny doby ostrahy a jiné metody nebo techniky, aby se účinně **zabránilo** nedovolenému překračování hranic, **nebo aby takové překročení bylo odhaleno** [...].

4. Ostrahu provádějí stálé nebo mobilní jednotky, které plní své povinnosti tím, že střeží místa nebo zaujímají stanoviště na místech, o kterých je známo či o kterých se má za to, že se jedná o citlivá místa, přičemž cílem takové ostrahy je zabránit nedovolenému překračování hranic nebo zadržet osoby, které překračují **nebo překročily** hranici nezákonně. Ostrahu lze také provádět technickými prostředky, včetně prostředků elektronických, vybavení**,** [...] systémů ostrahy **a případně všech typů stálé a mobilní infrastruktury**.

5. [...] Členské státy podle potřeby zesílí ostrahu hranic za účelem řešení zvýšené hrozby, **zejména pokud čelí situaci účelového využívání migrantů.** Členský stát především v příslušných případech posílí zdroje a technické prostředky, aby zabránil [...] nedovolenému překračování **hranic** [...].

   [...].

6. Aniž je dotčena podpora, kterou může [...] agentura poskytnout členským státům, v případě účelového využívání migrantů může agentura provést hodnocení zranitelnosti stanovené v čl. 10 odst. 1 písm. c) a článku 32 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896[16] s cílem poskytnout dotčenému členskému státu nezbytnou podporu.

   Na základě výsledků tohoto hodnocení nebo jakéhokoli jiného příslušného hodnocení zranitelnosti nebo přiřazení kritické úrovně dopadu dotčenému úseku hranic ve smyslu čl. 35 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2019/1896 výkonný ředitel [...] agentury vydá v souladu s čl. 41 odst. 1 uvedeného nařízení doporučení určená pro každý dotčený členský stát.

[16] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

7. Komise **může** [...] přijmout [...] **prováděcí akt** [...] **týkající se společných minimálních norem** pro ostrahu hranic. [...] **V těchto společných minimálních normách se zohlední** [...] druhy hranic, úrovně dopadu přiřazené každému úseku vnějších hranic v souladu s článkem 34 nařízení (EU) 2019/1896 a další relevantní faktory, **jako jsou zeměpisné zvláštnosti**. **Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.**“

4) Název kapitoly V se mění takto: „Zvláštní opatření týkající se ochrany vnějších hranic“;

[...]**V**kládá se nový článek [...], který zní:

„Článek 21a

Omezení cest do Evropské unie

1. Tento článek se použije v případě **ohrožení veřejného zdraví v důsledku** zjištění infekční nemoci s epidemickým potenciálem definované odpovídajícími nástroji Světové zdravotnické organizace v jedné nebo více třetích zemích, kdy [...] Komise **na základě doporučení** Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí [...] **a po zohlednění informací od příslušných vnitrostátních orgánů stanoví [...], že takové ohrožení může mít negativní dopad na fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.**

2. Rada může na návrh Komise přijmout prováděcí nařízení, jimiž stanoví dočasná omezení cest do členských států**, která se uplatňují na vnějších hranicích**.

   [...] **D**očasná omezení cest mohou zahrnovat omezení vstupu do členských států a [...] **minimální dočasná omezení související se zdravotní situací**, [...] která jsou považována za nezbytná pro ochranu veřejného zdraví v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, jako například testování, karanténu a samoizolaci. **Dočasná omezení cest jsou přiměřená a nediskriminační.**

Členské státy mohou v případech odůvodněných veřejným zdravím přijmout přísnější dočasná omezení cest, než jsou omezení stanovená v prováděcím nařízení, které se použije na jejich území. Jakákoliv taková přísnější omezení jsou přiměřená a nediskriminační. Přijetí přísnějších omezení nesmí mít negativní dopad na fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích.

3. Omezení vstupu se nevztahují na tyto kategorie osob, a to bez ohledu na účel jejich cesty:

   a) osoby požívající právo na volný pohyb podle práva Unie;

   b) státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty, [...] **jak je vymezuje** směrnice Rady 2003/109/ES, a osob, které mají právo na pobyt na základě jiných nástrojů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, nebo osob, které jsou držiteli vnitrostátních dlouhodobých víz, jakož i jejich rodinných příslušníků;

4. Prováděcí nařízení podle odstavce [...] **2** musí v příslušných případech:

   a) **stanovit** [...] zeměpisné oblasti nebo třetí země, z nichž mohou cesty [...] podléhat omezení nebo výjimky z těchto omezení, **a vymezit postup pro pravidelný přezkum** situace [...] dotčených oblastí nebo zemí **a omezení cest uložených** na základě objektivní metodiky a kritérií, zejména s ohledem na epidemiologickou situaci;

   b) stanovit kategorie osob uskutečňujících [...] nezbytně nutné cesty [...], na něž by se cestovní omezení **při vstupu** neměla vztahovat [...];

   c) stanovit podmínky, za kterých lze [...] uložit cestovní omezení osobám, které uskutečňují nezbytně nutné cesty,[...]. ;

   d) stanovit minimální dočasná omezení související se zdravotní situací, která se mohou vztahovat na osoby uvedené v odst. 3 písm. a) a b);

   e) stanovit podmínky, za kterých lze omezit cesty, jež nejsou nezbytně nutné, [...] nebo stanovit výjimky z těchto omezení, včetně prokázání důvodnosti výjimek a podmínek týkajících se délky a povahy pobytu v oblastech nebo zemích uvedených v písmenu b);

5. Omezení **vstupu osob podnikajících** nezbytně nutné cesty [...] lze [...] **uložit pouze výjimečně, na přísně omezenou dobu, dokud není k dispozici dostatek informací o nákaze uvedené v odstavci 1 nebo o její nové variantě a dokud Rada nezjistí a nepřijme jiná omezení související se zdravotní situací, která se na tyto osoby mají vztahovat a která jsou nezbytná pro ochranu veřejného zdraví.**

5) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23
[...]

Kontroly na území

Zrušení ochrany vnitřních hranic se nedotýká:

a) výkonu policejních pravomocí nebo jiných veřejných pravomocí příslušnými orgány členských států na jejich území, včetně oblastí na jejich vnitřních hranicích, jež jsou jim svěřeny v souladu s vnitrostátním právem, pokud výkon těchto pravomocí nemá účinek rovnocenný hraničním kontrolám. **Výkon pravomocí může v příslušných případech zahrnovat použití technologií v oblasti monitorování a ostrahy, jež jsou všeobecně používány na daném území za účelem řešení hrozeb pro veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek.**

Výkon pravomocí příslušnými orgány [...] **se nepovažuje** za rovnocenný hraničním kontrolám zejména tehdy, pokud opatření **splňují všechny tyto podmínky**:

i) nemají za cíl ochranu hranic;

ii) vychází z všeobecných informací a zkušeností příslušných orgánů týkajících se možných hrozeb pro veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek a mají především za cíl:

– bojovat proti přeshraniční trestné činnosti,

– bojovat s [...] **nelegální** migrací, nebo

– zabránit šíření infekční nemoci s epidemickým potenciálem, **jejíž výskyt Komise na základě doporučení** Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí **a po zohlednění informací příslušných vnitrostátních orgánů zjistila**;

iii) jsou plánována a prováděna tak, že se zřetelně odlišují od systematických kontrol osob na vnějších hranicích, včetně případů, kdy jsou prováděna v dopravních uzlech nebo přímo na palubě dopravních prostředků v rámci služeb **přepravy** cestujících a jsou založena na **posouzení** rizik [...];

iv) [...]

b) možnosti členského státu provést bezpečnostní kontroly osob [...] v dopravních uzlech příslušnými orgány **nebo dopravci** podle právních předpisů jednotlivých členských států [...], pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují v rámci členského státu;

c) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost vlastnit nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) možnosti členského státu stanovit svými právními předpisy povinnost státních příslušníků třetích zemí hlásit svou přítomnost na jeho území **a povinnost správců ubytovacích zařízení zajistit, aby státní příslušníci třetích zemí vyplnili a podepsali registrační formuláře** podle **příslušných** článků 22 **a 45** Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích („Schengenské úmluvy“);

e) kontrol údajů o cestujících v příslušných databázích osob cestujících v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, jež mohou být prováděny z bezpečnostních důvodů příslušnými orgány podle platných právních předpisů.“

6) Vkládá se nový článek [...], který zní:

„Článek 23a

Postup pro přemísťování **neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí** *zadržených* ***v*** *[...] [...] pohraničních* ***oblastech***

1. Tento článek **stanoví postup pro přemístění** [...] **neoprávněně pobývajícího** státního příslušníka třetí země **zadrženého** v [...]**pohraničních oblastech podle článku 23**, za předpokladu, že jsou splněny [...] tyto podmínky:

   [...]

   [...]

   a [...]) státní příslušník třetí země je zadržen [...] během [...]**kontrol prováděných příslušnými orgány v rámci dvoustranného rámce pro spolupráci, jež mohou zahrnovat zejména společné policejní hlídky, pokud členské státy s takovými postupy v rámci dvoustranného rámce pro spolupráci souhlasí, a**

   b [...]) existuje důvodné podezření, že **neoprávněně pobývající** státní příslušník třetí země přijel přímo z jiného členského státu, na základě informací, které mají zadržující orgány okamžitě k dispozici, včetně výpovědi dotčené osoby, dokladů totožnosti, cestovních nebo jiných dokladů nalezených u této osoby nebo výsledků vyhledávání prováděného v příslušných vnitrostátních databázích a databázích Unie.

2. Příslušné orgány členského státu mohou [...] **po zadržení státního příslušníka** [...] třetí země **v pohraničních oblastech** rozhodnout o okamžitém přemístění osoby do členského státu, ze kterého tato osoba na dané území vstoupila nebo o vstup usilovala, v souladu s postupem uvedeným v příloze XII. **Tímto přemístěním nejsou dotčeny dvoustranné dohody nebo ujednání podle čl. 6 odst. 3 směrnice 2008/115/ES.**

3. Pokud **přemisťující** členský stát použije postup uvedený v odstavci 2, musí přijímající členský stát provést veškerá opatření nezbytná k přijetí dotčeného státního příslušníka třetí země v souladu s postupy stanovenými v příloze XII. **Praktické postupy lze dohodnout v rámci dvoustranné spolupráce v souladu s postupem stanoveným v příloze XII.**

4. Členské státy předkládají Komisi po uplynutí [*jednoho roku po vstupu nařízení v platnost*] a poté každoročně údaje zaznamenané v souladu s bodem 3 přílohy XII, týkající se používání odstavců 1, 2 a 3.“

7) [...] **P**rvní pododstavec článku 24 [...] se nahrazuje tímto:

„Členské státy odstraní veškeré překážky bránící plynulému provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích, zejména omezení rychlosti, jež se nezakládají výlučně na hlediscích bezpečnosti silničního provozu nebo jež jsou požadovány pro použití technologií uvedených v čl. 23 písm. a) [...].“

8) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Obecný rámec pro dočasné znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. Pokud se v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích vyskytne závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost některého členského státu, může tento členský stát výjimečně znovu zavést ochranu celých svých vnitřních hranic nebo konkrétních úseků těchto hranic.

   Za závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost lze považovat zejména:

   a) činnosti související s terorismem nebo organizovanou trestnou činností;

   b) rozsáhlé mimořádné situace v oblasti veřejného zdraví;

   c) **výjimečnou** situaci, která se vyznačuje rozsáhlými neoprávněnými pohyby státních příslušníků třetích zemí mezi členskými státy, [...] **což značně zatěžuje celkové zdroje a kapacity odpovědných vnitrostátních útvarů, o čemž svědčí analýza informací a veškeré dostupné údaje, včetně údajů od agentur EU**;

   d) rozsáhlé nebo významné mezinárodní události [...].

2. Ve všech případech se však ochrana vnitřních hranic znovu zavádí **pouze** jako krajní opatření. Rozsah a doba trvání dočasného znovuzavedení ochrany hranic nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na zjištěnou závažnou hrozbu.

   Ochrana hranic může být zavedena podle článků 25a a 28 pouze v případě, že se členský stát domnívá, že je toto opatření nezbytné a přiměřené, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v čl. 26 odst. 1, a v případě, že je taková ochrana prodloužena, rovněž ke kritériím uvedeným v čl. 26 odst. 2. Ochrana hranic může být rovněž znovu zavedena v souladu s článkem 29 s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v článku 30.

3. Pokud stejná hrozba [...] trvá, může být ochrana vnitřních hranic prodloužena v souladu s články 25a, 28 nebo 29.

   Stejná hrozba se považuje za nadále trvající, pokud se důvody prodloužení ochrany hranic, které předložil členský stát, zakládají na zjištění, že stejná hrozba, jež byla důvodem původního znovuzavedení ochrany hranic, nadále trvá.“

9) Za článek 25 se vkládá nový článek 25a, který zní:

„Článek 25a

Postup pro případy vyžadující přijetí opatření z důvodu nepředvídatelných nebo předvídatelných událostí

1. Jestliže je závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v některém členském státě nepředvídatelná a v důsledku ní je nutno neprodleně přijmout opatření, může členský stát ve výjimečných případech okamžitě znovu zavést ochranu vnitřních hranic.

2. Členský stát současně se znovuzavedením ochrany hranic podle odstavce 1 uvědomí Komisi a ostatní členské státy o znovuzavedení ochrany hranic v souladu s čl. 27 odst. 1.

3. Pro účely odstavce 1 lze ochranu vnitřních hranic okamžitě znovu zavést na omezenou dobu nepřesahující jeden měsíc. Pokud závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost trvá i po uplynutí uvedené doby, může členský stát prodloužit ochranu vnitřních hranic na další období, přičemž maximální doba trvání nesmí přesáhnout tři měsíce.

4. Pokud je závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost v členském státě předvídatelná, oznámí to členský stát Komisi a ostatním členským státům [...] v souladu s čl. 27 odst. 1 nejpozději čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením ochrany hranic, nebo **co nejdříve** [...], jsou-li skutečnosti, jež vedou k potřebě znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, zjištěny později než čtyři týdny před plánovaným znovuzavedením.

5. [...] **Použije-li se** odstavec 4 a aniž je dotčen čl. 27a odst. 4, může být ochrana vnitřních hranic znovu zavedena na dobu až šesti měsíců. Trvá-li závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost i po uplynutí uvedené doby, může členský stát opakovaně prodlužovat ochranu vnitřních hranic vždy nejvýše o šest měsíců.

   Každé prodloužení se oznamuje Komisi a ostatním členským státům v souladu s článkem 27 a ve lhůtách uvedených v odstavci 4. S výhradou čl. 27a odst. 5 nepřesáhne maximální doba trvání ochrany vnitřních hranic dva roky.

6. Do doby uvedené v odstavci 5 se nezapočítávají období uvedená v odstavci 3.“

10) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26
Kritéria pro dočasné znovuzavedení a prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. S cílem rozhodnout o tom, zda je znovuzavedení ochrany vnitřních hranic nezbytné a přiměřené v souladu s čl. 25 **odst. 2**, členský stát **posoudí** zejména [...]:

   a) vhodnost opatření ke znovuzavedení ochrany vnitřních hranic s ohledem na povahu zjištěné závažné hrozby, přičemž zejména posoudí, zda znovuzavedení ochrany vnitřních hranic pravděpodobně přispěje k adekvátnímu řešení hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

   b) pravděpodobný dopad takového opatření na:

      – pohyb osob v prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a

      – fungování přeshraničních regionů s ohledem na silné sociální a hospodářské vazby mezi nimi.

2. Pokud se členský stát rozhodne prodloužit ochranu vnitřních hranic podle čl. 25a odst. 5, rovněž podrobně posoudí, zda lze cílů sledovaných tímto prodloužením dosáhnout:

   a) použitím alternativních opatření, jako jsou přiměřené kontroly prováděné v kontextu [...] **kontrol na území** [...] podle čl. 23 písm. a);

   [...]

[...]**b)**[...] **formou** policejní spolupráce v souladu s právem Unie**, včetně postupu uvedeného v článku 23a;**[...];

[...]c) společnými opatřeními ohledně dočasných omezení cest do členských států podle čl. 21a odst. 2.

3. V případě znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic dotčené členské státy [...] zajistí, aby byla společně s uvedenou ochranou přijata vhodná opatření, jež zmírní dopady znovuzavedení ochrany hranic na osoby a přepravu zboží, přičemž zvláštní pozornost věnují zejména **silným sociálním a hospodářským vazbám mezi** přeshraničními regiony **a osobám, které uskutečňují nezbytně nutné cesty**."

11) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Oznámení o dočasném znovuzavedení ochrany vnitřních hranic a posouzení rizik

1. Oznámení členských států o znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic obsahují tyto informace:

a) důvody znovuzavedení nebo prodloužení, včetně všech relevantních údajů upřesňujících události, které představují závažnou hrozbu pro jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost;

b) rozsah navrhovaného znovuzavedení nebo prodloužení s upřesněním, na kterém úseku či úsecích vnitřních hranic má být ochrana hranic znovu zavedena nebo prodloužena;

c) názvy určených přechodů;

d) datum a dobu trvání plánovaného znovuzavedení nebo prodloužení;

e) **posouzení** [...] nezbytnosti a přiměřenosti uvedené v čl. 26 odst. 1 a v případě prodloužení v čl. 26 odst. 2;

f) v příslušných případech opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

Oznámení může být předloženo společně dvěma či více členskými státy.

Členské státy [...] [...] **předloží** [...] oznámení **za použití** [...] vzoru, který stanoví Komise [...] a [...] který se zpřístupní na internetu. [...]

2. Pokud byla ochrana hranic zavedena na dobu šesti měsíců v souladu s čl. 25a odst. **5**, musí každé následné oznámení o prodloužení takové ochrany zahrnovat posouzení rizik. V posouzení rizik se uvede rozsah a očekávaný vývoj zjištěné závažné hrozby, zejména předpokládaná doba jejího trvání a informace o tom, které úseky vnitřních hranic mohou být zasaženy, jakož i informace o koordinovaných opatřeních s dalšími členskými státy, na které taková opatření mají nebo pravděpodobně budou mít dopad.

3. Pokud **členské státy z**novu zavedou nebo prodlouží ochranu hranic [...] **z důvodu situace** uvedené v čl. 25 odst. 1 písm. **c**[...]), poskytne [...] posouzení **požadované v odst. 1 písm. e) tohoto článku** rovněž **posouzení rizik a** informace o rozsahu a trendech těchto neoprávněných pohybů, včetně veškerých informací získaných od příslušných agentur EU v souladu s jejich příslušnými mandáty a z analýzy údajů získaných z příslušných informačních systémů.

4. Dotčený členský stát poskytne na žádost Komise veškeré další informace, včetně informací o koordinačních opatřeních s členskými státy, kterých se plánované prodloužení ochrany vnitřních hranic týká, jakož i další informace potřebné k posouzení možného použití opatření uvedených v článcích 23 a 23a.

5. Členské státy předkládající oznámení podle odstavců 1 a 2 mohou v případě nutnosti a v souladu s vnitrostátním právem rozhodnout o utajení některých nebo veškerých oznámených informací.

   Toto utajení informací nevylučuje přístup ostatních členských států, jichž se dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic týká, k informacím prostřednictvím vhodných a bezpečných kanálů [...].

6. Komise přijme prováděcí akt, kterým stanoví vzor uvedený v odst. 1 třetím pododstavci. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.“

12) Vkládá se nový článek 27a, který zní:

„Článek 27a
Konzultace s členskými státy a stanovisko Komise

1. Po obdržení oznámení předložených podle čl. 27 odst. 1 může Komise **z vlastního podnětu nebo na žádost přímo dotčeného členského státu** [...] zahájit proces konzultace, včetně setkání mezi členským státem, jenž plánuje znovu zavést nebo prodloužit ochranu vnitřních hranic, a dalšími členskými státy, zejména těmi, kterých se tato opatření přímo týkají, a příslušnými agenturami Unie.

   Cílem konzultace je **přezkoumat** [...] zejména zjištěnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, [...] **nezbytnost a přiměřenost** zamýšleného znovuzavedení ochrany hranic s přihlédnutím ke vhodnosti alternativních opatření, jakož i způsoby zajištění vzájemné spolupráce mezi členskými státy týkající se znovu zavedené ochrany hranic.

   Členský stát, který plánuje znovu zavést nebo prodloužit ochranu vnitřních hranic, výsledky této konzultace při provádění ochrany vnitřních hranic [...] zohlední.

2. Po obdržení oznámení předložených v souvislosti se znovuzavedením nebo prodloužením ochrany vnitřních hranic Komise **vydá** nebo kterýkoli jiný členský stát může vydat, aniž je dotčen článek 72 Smlouvy o fungování Evropské unie, stanovisko, má-li na základě informací obsažených v oznámení a posouzení rizik, případně jakýchkoli dalších informací, obavy ohledně nezbytnosti nebo přiměřenosti plánovaného znovuzavedení nebo prodloužení ochrany vnitřních hranic.

3. Komise vydá po obdržení oznámení předložených v souvislosti s prodloužením ochrany vnitřních hranic podle čl. 25a odst. 4, jež vede k pokračování ochrany vnitřních hranic po celkovou dobu **dvanácti** [...] měsíců, stanovisko k nezbytnosti a přiměřenosti takové ochrany vnitřních hranic. **Stanovisko Komise případně obsahuje doporučení týkající se zlepšení spolupráce mezi členskými státy s cílem omezit dopad ochrany vnitřních hranic a přispět ke snížení přetrvávající hrozby.**

4. Je-li vydáno stanovisko uvedené v odstavcích 2 nebo 3, [...] Komise **zahájí** proces konzultace s cílem projednat toto stanovisko s členskými státy [...]. [...]

5. Pokud se členský stát domnívá, že **existuje** [...] **závažná** výjimečná situace [...] **v souvislosti s přetrvávající hrozbou,** která odůvodňuje pokračující potřebu ochrany vnitřních hranic po dobu delší než doba uvedená v čl. **25a odst. 5**, oznámí Komisi **a ostatním členským státům svůj záměr prodloužit ochranu vnitřních hranic, a to nejpozději čtyři týdny před plánovaným prodloužením o další období nejvýše šesti měsíců** [...].

   Toto nové oznámení, **s přihlédnutím ke stanovisku Komise vydanému podle odstavce 3, zahrnuje posouzení rizik v souladu s článkem 27** [...]:

   - zdůvodňuj**e** závažnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost [...]**;**

   - **dokládá, že alternativní opatření k nápravě hrozby jsou v době oznámení považována za neúčinná nebo byla shledána neúčinnými;**
   - **předkládá zmírňující opatření, jež jsou v souvislosti se znovuzavedením ochrany hranic zvažována;**

   - **případně včetně předložení zvažovaných prostředků, opatření, podmínek a harmonogramu pro zrušení ochrany vnitřních hranic.**

   Do tří měsíců od tohoto oznámení vydá Komise **nové** [...] stanovisko. **Pokud toto stanovisko vyjadřuje obavy ohledně nezbytnosti a přiměřenosti prodloužení, Komise bez zbytečného odkladu přijme doporučení určené dotčenému členskému státu, v němž určí prostředky, opatření a podmínky pro zrušení ochrany vnitřních hranic.**

   Po obdržení tohoto oznámení může Komise z vlastního podnětu nebo na žádost přímo dotčeného členského státu zavést konzultační proces v souladu s odstavcem 1.

Pokud v případě závažné výjimečné situace postup uvedený v tomto odstavci potvrdí, že potřeba ochrany vnitřních hranic trvá, a další šestiměsíční období uvedené tamtéž není k zajištění dostupnosti účinných alternativních opatření k řešení přetrvávající hrozby dostačující, oznámí dotčený členský stát neprodleně Komisi svůj záměr ochranu vnitřních hranic prodloužit a uvede datum, od kterého má být podle něj tato ochrana nejpozději zrušena, v souladu s posouzením rizik uvedeným ve druhém pododstavci. Komise neprodleně přijme doporučení o slučitelnosti tohoto konečného prodloužení, včetně jeho data a oblasti působnosti, se Smlouvami, zejména se zásadami nezbytnosti a proporcionality. Doporučení rovněž určí, případně ve spolupráci s dalšími členskými státy, účinná kompenzační opatření, která mají být zavedena, a přiměřený harmonogram rušení ochrany vnitřních hranic. Dotčený členský stát toto doporučení zohlední, aby ochranu vnitřních hranic ke stanovenému dni zrušil.

13) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Zvláštní mechanismus v případech, kdy závažná hrozba pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost ohrožuje celkové fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

1. Pokud Komise zjistí, že stejná závažná hrozba pro vnitřní bezpečnost nebo veřejný pořádek postihuje [...] **několik** členských států, a ohrožuje tak celkové fungování prostoru bez **ochrany** vnitřních hranic, může Radě navrhnout, aby přijala prováděcí rozhodnutí, jež umožní znovuzavedení ochrany hranic členskými státy, **včetně jakýchkoli vhodných zmírňujících opatření, jež budou přijata na vnitrostátní úrovni a úrovni Unie**, pokud dostupná opatření uvedená v článcích **21a**, 23 a 23a nepostačují k řešení této hrozby. **Členské státy mohou požádat Komisi, aby takový návrh Radě předložila.**

2. Toto rozhodnutí se vztahuje na dobu nepřesahující šest měsíců a může být na návrh Komise prodlouženo na další období, která nepřesahují šest měsíců, dokud hrozba nadále trvá, s přihlédnutím k přezkumu uvedenému v odstavci 5.

3. Pokud členské státy znovu zavedou nebo prodlouží ochranu hranic z důvodu hrozby uvedené v odstavci 1, bude se tato ochrana ode dne vstupu rozhodnutí Rady v platnost řídit uvedeným rozhodnutím.

4. [...]

5. Komise **pravidelně** přezkoumá vývoj zjištěné hrozby, jakož i dopad opatření přijatých v souladu s rozhodnutím Rady uvedeným v odstavci 1, aby posoudila, zda jsou opatření nadále odůvodněná.

6. Členské státy neprodleně uvědomí Komisi a ostatní členské státy v Radě o znovuzavedení ochrany hranic v souladu s rozhodnutím uvedeným v odstavci 1.

7. [...] **Členské státy mohou přijmout** další opatření uvedená v článcích 23 a 23a **s cílem omezit rozsah ochrany** [...] vnitřních hranic [...]. **Komise tuto skutečnost zohlední při přezkumu uvedeném v odstavci 5.**“

14) Článek 31 se mění takto:

a) článek 31 se stává odstavcem 1;

b) doplňují se nové odstavce 2 **a 3**, které znějí:

„2. Pokud členský stát oznámí Komisi a ostatním členským státům znovuzavedení ochrany hranic v souladu s čl. 27 odst. 1, sdělí zároveň Evropskému parlamentu a Radě:

a) [...] **rozsah znovuzavedení s upřesněním, na kterém úseku či úsecích vnitřních hranic má být ochrana hranic znovu zavedena**;

b) důvody [...] znovuzavedení;

c) názvy určených přechodů;

d) datum a dobu trvání plánovaného znovuzavedení;

e) v příslušných případech opatření, která mají přijmout ostatní členské státy.

3. Členské státy nejsou z důvodů veřejné bezpečnosti **nebo důvěrné povahy probíhajících vyšetřování** povinny poskytovat všechny informace uvedené v odstavci 2.

Poskytované informace mohou členské státy utajit v souladu s čl. 27 odst. **5**.

Utajení informací nebrání tomu, aby Komise tyto informace zpřístupnila Evropskému parlamentu. Předání informací a dokladů Evropskému parlamentu podle tohoto článku a nakládání s nimi musí být v souladu s pravidly pro předávání utajovaných informací a nakládání s nimi platnými mezi Evropským parlamentem a Komisí.“

15) Článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33
Zpráva o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic

1. Do čtyř týdnů po zrušení ochrany vnitřních hranic předloží členské státy, které tuto ochranu vnitřních hranic prováděly, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o znovuzavedení a v příslušných případech prodloužení ochrany vnitřních hranic.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, je-li ochrana hranic prodloužena podle čl. 25a odst. 5, předloží dotčený členský stát zprávu po uplynutí dvanácti měsíců a poté každých dvanáct měsíců, pokud ve výjimečných případech ochrana hranic nadále trvá.

3. V této zprávě zejména popíše úvodní a následné posouzení potřeby ochrany hranic a dodržování kritérií uvedených v článku 26, provádění kontrol, praktickou spolupráci se sousedními členskými státy, výsledný dopad na pohyb osob, zejména v přeshraničních regionech, účinnost znovuzavedení ochrany vnitřních hranic, včetně ex post hodnocení přiměřenosti znovuzavedení ochrany hranic.

4. Komise přijme jednotný formát této zprávy, **který se stanoví prováděcím aktem,** a zpřístupní jej na internetu. **Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 38 odst. 2.**

5. Komise může vydat stanovisko k uvedenému ex post hodnocení dočasného znovuzavedení ochrany hranic na jedné nebo více vnitřních hranicích nebo jejich částech.

6. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě alespoň jednou za rok zprávu o fungování prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích nazvanou „zpráva o stavu Schengenu“. Zpráva obsahuje seznam všech rozhodnutí o znovuzavedení ochrany vnitřních hranic přijatých během příslušného roku. Zahrnuje rovněž posouzení nezbytnosti a přiměřenosti znovuzavedení **a prodloužení** ochrany hranic v období, na které se tato zpráva vztahuje, **jakož i** informace o trendech v [...] prostoru **bez kontrol na vnitřních hranicích**, pokud jde o neoprávněné pohyby státních příslušníků třetích zemí, a to s přihlédnutím k dostupným informacím od příslušných agentur Unie **a** analýze údajů z příslušných informačních systémů. [...]“

16) V čl. 39 odst. 1 se doplňuje nové písmeno h), které zní:

„h) [...] [...] oblasti považované [...] za přeshraniční regiony a veškeré jejich případné změny.“

17) Vkládá se nový článek 42b, který zní:

„Článek 42b
Oznámení přeshraničních regionů

Nejpozději do **šesti** [...] měsíců po vstupu tohoto nařízení v platnost členské státy **se společnými vnitřními hranicemi v úzké spolupráci stanoví** [...] oblasti, jež jsou považovány za [...] přeshraniční regiony, **s ohledem na silné sociální a hospodářské vazby mezi nimi, a informují o tom Komisi.**

Členské státy rovněž informují Komisi o veškerých případných změnách.“

[...]

„[...]“

[...]**18**) Doplňuje se nová příloha XII, která zní:

„PŘÍLOHA XII

ČÁST A

*Postup pro přemísťování **neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí** zadržených **v** [...] pohraničních [...] **oblastech***

1. Rozhodnutí **o přemístění** **podle čl. 23a odst. 2** [...]se vydává na jednotném formuláři uvedeném v části B, který vyplňuje příslušný vnitrostátní orgán. Uvedená rozhodnutí nabývají účinku okamžitě.

2. Vyplněný jednotný formulář se předá dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země, který na něm svým podpisem potvrdí, že rozhodnutí **o přemístění** převzal, a obdrží jednu kopii podepsaného formuláře.

   Pokud státní příslušník třetí země odmítne jednotný formulář podepsat, příslušný orgán zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři.

3. Vnitrostátní orgány, které vydávají rozhodnutí o [...] **přemístění**, zaznamenají tyto údaje:

   a) totožnost a státní příslušnost dotčeného státního příslušníka třetí země v rozsahu, v jakém je lze zjistit;

   b) údaje o dokladu totožnosti, jsou-li k dispozici;

   c) kopie všech dokumentů nebo údaje týkající se totožnosti nebo státní příslušnosti dotčeného státního příslušníka třetí země společně s údaji z příslušných vnitrostátních databází a databází Unie, jsou-li k dispozici;

   d) důvody **přemístění** [...];

   e) datum **přemístění** [...];

   f) **přijímající** členský stát [...].

4. Vnitrostátní orgány, které vydávají rozhodnutí o [...] **přemístění**, [...] **informují každoročně Komisi o počtu osob přemístěných do jiných členských států a uvedou členské státy, do kterých byly osoby přemístěny, a případně státní příslušnost zadržených státních příslušníků třetích zemí.**

[...]

5. **Státní příslušníci třetích zemí** [...], **na něž se vztahuje rozhodnutí o přemístění** [...], mají právo se odvolat. Odvolání **proti rozhodnutí o přemístění** se podávají v souladu s vnitrostátním právem. Státnímu příslušníkovi třetí země se rovněž poskytnou písemné údaje o kontaktních místech, kde mu mohou podat informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetí země zastupovat, přičemž uvedené údaje se poskytnou v jazyce, kterému dotčená osoba rozumí nebo o němž se lze důvodně domnívat, že mu rozumí. Podání odvolání nemá odkladný účinek.

6. Orgány zmocněné na základě vnitrostátních právních předpisů zajistí, aby byl státní příslušník třetí země, na kterého se vztahuje rozhodnutí o [...] **přemístění**, neprodleně, nejpozději však do 24 hodin, předán **v rámci dvoustranné spolupráce uvedené v čl. 23a odst. 1 písm. a)** příslušným orgánům **přijímajícího** [...] členského státu. Orgány zmocněné na základě vnitrostátních právních předpisů v **přijímajícím** [...] členském státě za tímto účelem spolupracují s orgány **přemísťujícího** [...] členského státu.

7. Jestliže státní příslušník třetí země, jehož se týká rozhodnutí uvedené v odstavci 1, byl na hranici dopraven dopravcem, [...] příslušný **orgán** může:

   a) **v souladu s vnitrostátními právními předpisy** přikázat dopravci, aby převzal zodpovědnost za státního příslušníka třetí země a neprodleně ho dopravil do **přijímajícího** členského státu [...];

   b) během čekání na další přepravu přijmout vhodná opatření v souladu s vnitrostátními právními předpisy a s ohledem na okolnosti v daném místě, která zabrání státním příslušníkům třetí země, [...] **na něž se vztahuje rozhodnutí o přemístění**, [...] **v útěku**.

ČÁST B

Jednotný formulář pro přemísťování **neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí** [...] zadržených **v** [...] **pohraničních oblastech**

Název státu

Znak státu (Název úřadu)

_____

_____(1)

ŘÍZENÍ O PŘEMÍSTĚNÍ NA VNITŘNÍ HRANICI

Dne _____ v (čas) _____ na místě (uveďte druh vnitřní hranice, jež se nachází poblíž, nebo jiné relevantní informace související se zadržením **v souladu s článkem 23a** [...])_____

My, níže podepsaní, _____ projednávajíce:

Osobní údaje (podle dostupnosti)

příjmení _____ jméno _____

datum narození _____ místo narození _____ pohlaví _____

státní příslušnost _____ trvalým bydlištěm v _____

druh dokladu totožnosti _____ číslo _____

vydán v _____ dne _____

číslo víza (je-li k dispozici) _____ typ _____ vydané (kým) _____

platné od _____ do _____

na dobu _____ dní: _____

přijíždějící z _____ s využitím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že [...] bude přemístěn do _____ v souladu s **článkem 23a Schengenského hraničního kodexu** [...]:

[...] Důvody [...], na jejichž základě osoba nemá právo pobytu v dotčeném členském státě:

[...]

[...]

Poznámky

□ Dotyčná osoba odmítla podepsat formulář.

Dotyčná osoba [...] Příslušné **orgány** [...]

Dotyčná osoba se může proti rozhodnutí o **přemístění** [...] odvolat **v souladu s** vnitrostátními právními předpisy. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy a postupy upravující právo na odvolání*).

Článek 2

Změna směrnice 2008/115/ES

1) V článku 6 směrnice 2008/115/ES se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy mohou upustit od vydání rozhodnutí o navrácení státního příslušníka třetí země neoprávněně pobývajícího na jejich území, pokud je dotčený státní příslušník třetí země převzat jiným členským státem v souladu s postupem stanoveným v čl. 23a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399* nebo podle dvoustranných dohod či ujednání.

Členský stát, který převzal dotčeného státního příslušníka třetí země v souladu s prvním pododstavcem, vydá rozhodnutí o navrácení v souladu s odstavcem 1. V takových případech se výjimka stanovená v prvním pododstavci nepoužije, **kromě výjimky stanovené v čl. 6 odst. 2.**

Členské státy neprodleně oznámí Komisi veškeré stávající, pozměněné nebo nové dvoustranné dohody či ujednání."

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 077, 23.3.2016, s. 1).

Článek 3

Provedení změny směrnice 2008/115/ES ve vnitrostátním právu

[...] Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2 do [...] **12** měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy od [...] **12** měsíců od vstupu v platnost.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na článek 2 tohoto nařízení nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Ustanovení čl. 1 bodu 6 se však použije ode dne [datum, od kterého se v členských státech použijí změny stanovené v článku 2].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.